

ГВАШ

За разлику од прозрачности акварела, на коме се види белина папира, боје на гвашу су густе и непрозирне. Гваш је техника која је била позната још у средњем веку. Некада, техником гваша су украшавана почетна слова у књигама које су писане руком.

Реч Gouache је француског порекла, а значи густ, или италијански guazzo - водена мрља. Гваш је техника сликања воденим бојама које се мешају с густом белом бојом. Додавањем беле боје постиже се богатство тонова. Боја је засићенија него у акварелу. Бели делови слике сликају се белом бојом, као у темпери и уљу. Гваш је густ, непрозиран, покрива подлогу. Белина папира у гвашу за разлику од акварела нема значајну улогу. Боја се наноси у полупокривајућим, покривајућим, чак и лазурним наносима. Гваш боје се брзо суше, а сушењем посветле.

Као подлога за гваш најчешће се користе тонирани папири веће граматуре и картони, чак и лепенка. Подлога је финијег зрна него код акварела. Иако је гваш покривна техника, тон подлоге утиче на карактер гваша. Поред папира може се као подлога користити платно, дрво, па чак и плочице слонове кости.

Гваш боје садрже беле пигменте или пунила који пигментима дају већу покривност и мат карактер због површинске рефлексije светла. На тржиште долазе колекције гваш боја у чврстом стању - пастилама, као и гваш боје у тубама, у сбочицама, пластичним лименкама или гваш боје у праху. Ове боје садрже пигмент и везиво у праху, а припремају се само мешањем водом.

Као везиво се користило пергаментно туткало, декстрин, гумиарабика. Данас се најчешће користе везива на бази целулозних етера која се сушењем знатније не скупљају. Велика концентрација везива може изазвати пуцање, посебно код дебљих слојева. Додатак глицерина повећава еластичност премаза.

Четке за гваш сликање су мало тврђе од акварелних четки. Праве се од воловске или длаке јазавца. Погодне су и fine акварелне четке од длаке соба, четке од длаке куне, од длаке видриног репа, као и од длаке телећих ушију.

Гваш омогућује рад од тамног ка светлом, односно, зависно од тониране подлоге, из средњег тона ка светлијим и тамнијим тоновима. У новије време употребом лакова гвашу се даје карактер уља.

За заштиту гваш боја користе се готови фиксативи који не мењају у већој мјери површински карактер гваш боје.

Гваш се користи у комбинацији с акварелом, колажом, цртежом, пастелом. Гваш се користио за илуминирање рукописа у средњем веку. У 18. веку добива данашњи карактер. Идеалан је за студијско сликање.

Линкови:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Gouache>

<http://krobbins4art.tripod.com/id7.htm>

<http://wwar.com/artists/>

<http://www.all-art.org/>